

förtjonar efter följde; men att han
icke egäteligen var ett förförings
offer för Verldens fynden. By Gud! Paul
hafva varit oföretvis emot sin egen
son, om han fördrade, att Sonen Paul
skulle gylteta för människornas fynden.
Någon annan förföring är således
icke af Nöden, än de, som man
kan afstådskomma till, genom
den egna bättringen.

Den forste Frittänkare, som kallat
naturalist, förkastat förföringen
helt och hållet. Deras lära lyder
ungefärligen så här. Om människan
odäligt begagnar det ljus, som
Skaparen nedlagt i förnuftet;
odlas sitt förnuft och förädlas sin
vilja: samt utfyller sina plikter
emot sina likas och djuren? ja
kan hon utfylla sin moraliska
bestämmeelse, utan att känna
andra (positiva) lagar; och utan
att känna förförings verket.

1444. Så vida Agnell vill draga
Religionen från Känslornas
mytiska gebit, till förnuftet
och viljan. ja är det tydligt att
han byter samna föreställ-
ning som Själs förmågen heter-
nas inbördes förhållande,

~~Viljans~~ ~~och~~ som andra filosofer.
Viljans valfrikhet antages, icke blott
i negativ och activa utan äfven i
positiva bemärkelse. Förnuftet be-
traktas äfven allt såsom en per-
skande princip. Häraf följes, att
den moraliska förädling, hvilken
kan fördras af människan, måste
taga sin början i förnuftet. Det
kan således icke blifva frågan
om en förföring som en annan
hjärtat. Man kan således
kalla hvar förförings teori för
en moralisk akt, ja vida det
moraliska Elementet, enligt
den filosofiska åsigt, anges tillhöra
den moraliska viljan, som är
nedlagt i förnuftet.
B. B. B. Förföringen betraktad,
som en juridisk akt.

1445. Anselmii och Grotii Förförings
Teori kallas vanligen Satisfactio
vicaria, hvaraf summan inrefatte
i följande: Christus har lidit straffet
i straffet i människans ställe,
och utfyllt lagen i människans
ställe. Christus har blifvit ett
förförings offer